

Бусли

Володимир Підпалий

У полі чорнозему кусні,
і капле зі стріхи в долоні.

В обійстя вертають бусли
з далекого у сьогодні...

Мої білокрилі вершники
з казками дитинства простими,
я вас зустрічаю черешнями
і яблунями, що цвістимуть!

Я вас зустрічаю лунами,
якими іде безсоння,
країни моєї думами,
гарячими і озоновими!..

Над бурями й землетрусами
коваль лемеші відклепле...

Ходімо у поле, бусли,
узнаєм, чи ґрунт вже теплий.

А далі – по світу білому
(даруйте, що не спочили)
над затишками і війнами
вберем у зелень могили...

По наших слідах настурції
з гвоздиками зійдуть рано,
і, може, бійці Революції
із братських тоді устануть.

І разом додому вернемо, –
життям їх ясним ясніші, –
садами землі зеленими
в поеми,
балади,

вірші,

що їх написати ще мусимо
й оддати своєму народу...

І слухають мене бусли,
й описують коло на згоду...